

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Deum per monstra, ac præsertim per cometas, de ventura calamitate præmonere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

figantur, ubi se calestibus preferunt. Plerumque enim fit, ut perituri primum prudentiam amittant, dein sua sapientia nixi consilia salubriora spernant, quorum ope imminentes sibi calamitates vitare potuissent; vnde id consequuntur, ut quod illis accidit, etiam merito accidisse videatur, & casus in culam transeat. Atque hæc quidem vel Ethnici agnouerunt.

Eorundem signorum rationem haberi vult etiam diuinus Spiritus in litteris sacris. Quid enim aliud voluit David celebri illo ac festivo cantu? *Confitemini Domino, & invocate nomen eius: notas facite in populis adiuventiones eius. Cantate ei, & psalmitate ei: & narrate omnia mirabilia eius, &c. Quarite Dominum, & virtutem eius: querite faciem eius semper. Recordamini mirabilium eius, quæ fecit: signorum illius, & iudiciorum oris eius. Quin & ipse Seruator ait: Erunt signa in sole, & luna, & stellis, & in terris pressura gentium, pra confusione sonitus maris & fluctuum.* Vbi & alia complura signa commemorat. Sicut ergo signa illa iudicium vniuersale sunt prænunciatura; ita multis idem clementissimus in hac vita judex Deus, antè per monstra significat iudicium quoddam peculiare, ut fugiant à facie arcis. Antè enim tonat, quām fulminat, & priùs telum ostendit, quām mittit. Eiusmodi signa in cælo, in terris, in omnibus elementis, ac generibus rerum dedit. In cælo quidem stellas nouas, vt omittam Cometas: nam de Cometis futuras clades portendentibus proprium volumen conscribi posset. Thucidides certè, & Plutarchus tradunt, ante cladem Atheniensium in Sicilia, quæ accidit Olympiade nonagesima secunda, Euclea Athenis prætore, Cometam in Septemtrione visum esse. Significauerat is, & Athenienses vincendos, & Niciam cum alijs interficiendum. Sed quid hunc Oceanum ingrediar? Visus à nobis cometa Anno 1618. nonne satis multas, magnas, & diurnas Germaniæ bellicas calamitates portendit? Sed quām pauci eius commonitione territi à vitæ suæ improbitate resiliunt? Expectauimus vltronei cladem; cuius nunc à Deo finem fieri quotidie optamus, nec tamen ipsi finem facimus. Numinis offendendi. Poenæ terminum volumus poni, non delictis: & clementem cupimus esse illum, quem videmus mo-

IV.
1. Paralip. 16.
2. 12.

Luc. 21. 27.

Thucid. I. 6.
& Plutarch.
in Nicia.

Yyy 2

nentem.

nentem. Vno verbo, plecti nolumus, dum plecti meremur; & hostem cupimus à nobis auerruncari, dum nos ipsi pergitur esse hostes Dei. At, ô quām bonus est Deus! Alij, quorum vox est, *Dolus an virtus, quis in hoste requirat?* noctes diesque cogitant, qua fraude hostes suos circumueniant, & occupent imparatos: Deus, quos vult ferire, signis monstrisque monet, vt iustum declinent. An non igitur suamet culpa pereunt, qui moniti non fugiunt à facie arcus?

V.
Sab. lib. 6.
Ennead. 3.

Julius Obse-
quens c. 12.
13. & 14.

Orof. lib. 2.
Vinc. lib. 4.
cap. 59.

Per elementa quoque monstrosè monitos esse mortales luculentis historijs accepimus. Liuius teste, in bello contra Veientes, Manlij prætorium de cælo tactum, laceratum fulmine tentorium, euersus focus, arma foedata, ambusta ac in totum contrita: occisus eximius equus, quo in prælijs vti consueuerat. Interrogati igitur interpres prodigiorum, responderunt, significare castrorum oppugnationem, & clarissimum virorum interitum. Cum Hetruscis cruento prælio pugnatum. Q. Fabius, Marci frater, bis consul, & tunc legatus, lancea per pectus iactus interiit. Manlius Consul in clade occubuit, & vallum Romanorum captum est. Ecce vnum fulmen quo tetigit; unus ignis quo visus. In Hiero insoliti noctu ignes extitère, interdiu fumus velut ex camino redditus est. Quid inde secutum? Mota est plerisque Græcia locis terra; qui motus Lacedæmonijs in Isthmum procedere cupientibus, & in Atticam iter instituentibus fuerunt impedimento. Adeò non in militia duntaxat, sed etiam in totius Mundi Republica per ignes signa dantur. Anno ante Christum natum 460. 461. & 463. antè, quām ferè Volscorum nomen deletum est, & antè, quām annus tam hominibus, quām pecori longè fuit pestilentissimus, cælum ardere visum est plurimo igne, portentaque alia aut obseruata oculis, aut vanas extensis ostentauere species, quibus auertendis terroribus, vt post Liuium scribit Julius Obsequens, in triduum feriae indicet: per quod omnia delubra pacem Deum exposcentium virorum, mulierumque turbâ implebantur. Animadversumque est saepius, ingruente bello, peste, aut terræ motu, aut alia calamitate, proluvium ignis ex Ætna maius manauisse. Mirum est, à vera